

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 604)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

SAU, Alm. del - bilag 273 (Løbenr. 11850)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	17. februar 2003

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Skatteministeriets notat om regeringens svar på Kommissionens åbningskrivelse af 30. oktober 2002 vedrørende forsinkelse i overdragelsen af EU's egne indtægter i forbindelse med efteropkrævning af told.

Notat til Folketingets Europaudvalg om regeringens svar på Kommissionens åbningsskrivelse af 30. oktober 2002 vedrørende forsinkelse i overdragelsen af EU's egne indtægter i forbindelse med efteropkrævning af told.

Kommissionen har i åbningsskrivelse af 30. oktober 2002 anmodet den danske regering om, at de danske toldmyndigheder ændrer sin administrative praksis, hvorefter der ikke stilles særlige formkrav til, hvorledes en virksomhed skal udtrykke sin anfægtelse til en afgørelse fra myndighederne om efter-opkrævning af told. Denne praksis vil kunne medføre forsinket overdragelse af EU's egne indtægter. Endvidere finder Kommissionen, at den danske forvaltningsregel med hensyn til, at der foretages partshøring i forbindelse med sager om efteropkrævning af told, inden der træffes afgørelse herom, efter omstændighederne vil kunne medføre forsinket overdragelse af EU's egne indtægter.

Kommissionen finder, at de danske toldmyndigheder har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til artikel 6 og 10 i forordning 1552/89. De danske myndigheder opfordres endelig til at meddele Kommissionen de nødvendige regnskabsoplysninger i forbindelse med alle lignende sager siden 1. januar 1996, med henblik på at der kan beregnes morarenter af de for sent overførte toldindtægter.

Under et kontrolbesøg den 20.-24. april 1998 i Toldcenter Sydvestsjælland blev der foretaget kontrol af 10 sager, der vedrørte opkrævningen af told i forbindelse med sagen om "tekstilvarer fra Bangladesh". I tidsrummet fra den 17.-20. februar 1998 sendte toldcentret et høringsbrev til virksomhederne med oplysning om, at myndighederne havde beregnet et foreløbigt skyldigt beløb, og virksomhederne blev opfordret til at fremkomme med yderligere oplysninger til sagens endelige afklaring. Efter høringsfristens udløb traf myndighederne afgørelse om toldskylden i perioden fra den 6.-10. marts 1998, hvorefter beløbene blev bogført. Dette var efter Kommissionens opfattelse en måned for sent.

Toldcentret undersøgte i hver enkelt tilfælde ved kontakt til virksomhederne, om disse havde til hensigt at anfægte afgørelsen. Efter disse enkeltvise vurderinger blev alle sager fastlagt og bogført i det særskilte regnskab (B-regnskabet), og hvorefter der ikke skal ske overførsel til Kommissionen, før beløbene er indbetalt. På disse tidspunkter foreligger der ingen skriftlige klager. Efter Kommissionens opfattelse skal en anfægtelse være skriftlig, for at beløbet kan føres i B-regnskabet. Virksomhederne har efter dansk ret 3 måneder til at anke myndighedernes afgørelse i overensstemmelse med toldkodeksen regler og en sådan anke skal være skriftlig. Efter Kommissionens opfattelse skete fastlæggelsen i henhold til artikel 6, stk. 2, litra a) i forordning 1552/89 (A-regnskabet) i seks af tilfældene med forsinkelse.

Under et kontrolbesøg i København fra den 13.-17. september 1999 fandt Kommissionen fire lignende tilfælde, hvor to af sagerne vedrørte tekstiler fra Bangladesh, en drejede sig om forældelse, som falder udenfor åbningsskrivelsens spørgsmål og den sidste vedrørte en skønsmæssig ansættelse, der efter høringen af virksomheden blev nedsat til en tiendedel af det oprindeligt skønnede beløb.

Endelig har Kommissionen i brev af 20. december 2002 frafaldet alle krav mod Danmark i forbindelse med Bangladesh sagerne som følge af en dom i sagen om tyrkiske fjernsyn. Toldmyndighederne er nu i gang med at tilbagebetale de tidligere opkrævede toldbeløb med et rentetillæg, som den fejlagtige opkrævning har medført.

Det er Kommissionens opfattelse, at de ovenfor angivne fordringer (som for en stor dels vedkommende nu er bortfaldet) burde have været opført i A- regnskabet indenfor de frister, der er fastlagt i forordning 1552/89, fordi der var tale om garanterede og ikke anfægtede beløb, og at der skyldes morarenter på grund af forsinket bogføring og betaling af de egne indtægter.

Kommissionen gør gældende, at en anfægtelse af en fastlagt toldskyld i nævnte forordning kun kan ske skriftligt. Endvidere finder Kommissionen, at fastlæggelsen af en toldskyld skal finde sted på datoen for fremsendelsen af høringskrivelsen.

Kommissionen erkender, at spørgsmålet om en klages form ikke udtrykkeligt reguleres af bestemmelserne i forordning 1552/89, men finder dog, at et sådan krav implicit kan udledes af toldkodeksens artikel 243 ff, hvorefter det fremgår, at en anfægtelse af en fordring sker ved, at debitor indgiver en klage. En klage indgives derfor efter Kommissionens opfattelse helt naturligt skriftligt, også for i givet fald at der kan forelægges et bevis for, at virksomheden ikke er enig i fastlæggelsen af toldskylden.

Kommissionen gør i øvrigt gældende, at hvis en fordring anfægtes efter udløbet af den - i forvejen lange - frist der er fastsat i forordning 1552/89 kan bogføringen korrigeres. Herved synes Kommissionen at lægge op til en mere smidig holdning, end den hidtil har vist på dette område

I regeringens svar gøres opmærksom på, at Kommissionen i brev af 20. december 2002 meddelte, at den frafaldt alle krav mod Danmark i relation til Bangladesh sagerne, hvorfor det er lidt uforståeligt, at Kommissionen tager udgangspunkt i Bangladesh sagerne i åbningsskrivelsen. I regeringens svar er der derfor set bort fra de pågældende sager om tekstiler fra Bangladesh, som der henvises til i åbningsskrivelsen, og i stedet taget stilling til de mere generelle spørgsmål, som rejses i den.

I svaret afviser regeringen at ændre forvaltningslovens regler, om at der skal foretages partshøring inden myndighederne træffer afgørelse om efteropkrævning af told. Dette skyldes hensynet til virksomhedernes retssikkerhed, men også at det i er i overensstemmelse med grundlæggende fællesskabsretlige principper. Der henvises i svaret til en omfattende domspraksis, som fastslår, at der gælder et princip om at blive hørt såvel i fællesskabsretten som i den nationale ret.

I svaret giver regeringen udtryk for, at den er indstillet på at ændre forvaltningspraksis i forbindelse med de formkrav, der stilles med hensyn til, hvordan en virksomhed skal udtrykke sin anfægtelse til en afgørelse om toldskyld, der opstår i forbindelse med sager om efteropkrævning af told, selvom den mener, at der i forordning 1552/89 ikke er fastsat et krav om, at en anfægtelse skal ske skriftligt. En væsentlig del af de problemer, der hidtil har været på området, synes at kunne løses på en smidig måde gennem en korrektion af regnskaberne i de tilfælde, hvor en virksomhed anfægter en fordring efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 6 i forordning 1552/89, og før udløbet af den almindelige tre måneders ankefrist. Der lægges i svaret op til, at der søges en forhandlingsløsning med Kommissionen, som dog på ingen måde må forringe virksomhedernes nuværende retsstilling vedrørende ankemuligheder.